

at lade alle Rednings-Kafetstationerne oprette iaar.

Ordfører: Ja, det er vistnok en meget smuk Tanke, der ligger til Grund for den ærede Talers Endringsforslag, men jeg kan dog ikke undlade at henlede Thingets Opmærksomhed paa dette i mine Dine slaaende Exempel paa et af de Tilfælde, hvor man maa være overordentlig værsom med at foreslaae Forholdelse i de Bevillinger, som Regjeringen selv forlanger. Her foreligger fra Indenrigsministeriet et fuldstændigt udarbejdet Forslag til Indretningen af disse Stationer paa Jyllands Vestkyst. Dette Forslag, der findes at være hensigtsmæssigt, gaar ud paa i megen kort Tid at faae det Hele ordnet paa en tilfredsstillende Maade. Der er forelagt et fuldstændigt Budget for næste Aar, hvorefter Udgifterne vilde løbe op til 10,000 Rbd. Nu vil den ærede Rigsdagsmand foreslaae Thinget at opføre det Hele i næste Aar, og mener at en Forholdelse af 5000 Rbd. vil være tilstrækkelig; men jeg kan ikke nægte, at jeg efter de Meddelelser, der ere gjorte Udvalget af Indenrigsministeren, maa antage, at han tager Feil heri. Den fuldstændige Udførelse af Planen vilde nemlig koste over 24,000 Rbd. (Voulfen: Jeg har kun talt om Kafet-Stationerne); men selv om den ærede Rigsdagsmand kun mener Kafetstationerne, troer jeg dog at han tager Feil. Der er nemlig i Indenrigsministeriets Forslag forlangt Penge til at opføre 5 af de 20 Kafet-Stationer, som ere paatænkte, og enhver af disse koster 574 Rbd. Naar nu den ærede Rigsdagsmand foreslaaer at lægge de andre 15 til, saa vil det altsaa give for enhver af disse 15, en Forøgelse af 574 Rbd., og det vil i alle Tilfælde løbe op til en Sum af over 8,500 Rbd. og naar saa hertil kommer, at det jo dog ikke alene glæder om at faae en saadan Station indrettet, men at der tillige maa ansættes Folk til at passe dem, og Folk til at øve dem, der skulle beskæftiges dermed, at der fremdeles maa være Steder til at gjemme Apparaterne, og at der maa beregnes Befordringsomkostninger og Diæter for en Opsynsmand, og den, som skal have Dvertilsynet dermed, og den Commission, under hvilken hele Indretningen af denne vigtige Green skal

lægges, saa vil det let indsees, at der vil medgaae en langt større Sum, end den af den ærede Rigsdagsmand foreslaaede, dersom den Plan skal udføres, at oprette det Hele i det løbende Finantsaar, og jeg maa derfor indstille til Thinget, at det ikke paa nogen Maade vil bifalde det Forslag, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand.

Voulfen: Det, hvad den ærede Ordfører har bemærket til det af mig stillede Endringsforslag vilde kun være rigtig, hvis mit Forslag gik ud paa Oprettelsen af alle de i Forslag bragte Redningsanstalter for 15000; men jeg har kun talt for Oprettelsen af Kafetstationerne, hvortil der i det Hele vilde udfordres en Sum af 11,480 Rbd., efter som enhver Stations Forsyning med det fornødne Apparat udkræver 574 Rbd. Men han maa desuden have overseet, at flere af disse Stationer allerede tidligere ere oprettede, og endog forsynede med et synkefrit Fartøi, saaledes at det naturligtvis kun bliver de manglende Stationer, der med den foreslaaede Sum skulle oprettes. Denne vil saaledes visstnok findes at være tilstrækkelig, og dette fremgaar utvivlsomt af det til Indenrigsministeriet indgivne Forslag fra Redningscommissionen, som jeg har liggende for mig, — den vil være tilstrækkelig baade til Oprettelsen af de endnu manglende Kafetstationer, og til Dækning af de ved Forsøg og Redningsforetagender i Aarets Løb medgaaende Udgifter. Den ærede Ordførers Modbemærkninger mod mit Endringsforslag fortjener derfor neppe at tages tilfølg af Thinget.

Indenrigsministeren: Jeg har vistnok havt nogen Betænkethed ved fra først af paa Budgettet for indværende Aar at opføre det Forslag, hvorom der her er Tale. Det er klart, at man ikke uden nøiagtig Overveielse bør skride til Udgifter under de Forhold, hvori Staten fortiden befinder sig. Imidlertid var denne Sag, som i og for sig ikke er af ringe Bøigtighed, meget fremmet, da jeg tiltraadte Ministeriet, og Vintertiden gav netop Leilighed til at benytte en duellig Søofficers Tjeneste til at bearbejde Sagen videre.

Jeg anseer det derfor, Alt vel overveiet, for rigtigst at henvende mig til Rigsdagen med en Begjæring om saa meget, som var fornødent,